

ת"פ 26509/06/16 - מדינת ישראל נגד אלי אפראימוב - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

15 פברואר 2017

ת"פ 26509-06-16 מדינת ישראל נ' אפראימוב

לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו

נגד
הנאשם

אלי אפראימוב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד פאולה ברוש

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד (עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין - תשל"ז - 1977) והפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם (עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977).

הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום ואולם לא כלל הסכמה עונשית. מלכתחילה כלל הסדר הטיעון גם הסכמה לפיה יידחו הטיעונים לעונש עד לקבלת תסקיר, ואולם משלא הוגש תסקיר עד לדין היום, ומששירות המבחן ביקש לדחות שוב את הדין, ויתרה ההגנה על זכותה ביחס לתסקיר וביקשה לטעון היום.

עניין של העבירות בהן הורשע הנאשם בכך שכעולה מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן היו במועד הרלוונטי הנאשם והמתלוננת נשואים ומצויים בהליכי גירושים.

מעובדות האישום הראשון בו הורשע הנאשם, עולה כי עניינה של העבירה בכך שהנאשם הגיע בשעת בוקר לבית המגורים המשותף, ביקש להיכנס לביתו, והמתלוננת סירבה להכניסו. בשל כך, טיפס הנאשם למרפסת, הזיז את הסורגים, דפק על החלון וביקש מהמתלוננת כי תפתח את החלון ולאחר שזו סירבה היכה הנאשם באגרוף ושבר את החלון. יצוין כי כעולה מכתב האישום המתוקן, המתלוננת נפצעה מרסיסי הזכוכית ואולם כתב האישום המתוקן אינו כולל עבירה נפרדת ביחס לכך.

עניינו של האישום השני, בכך שלאחר האירוע הראשון, שוחרר הנאשם על ידי בית המשפט בתנאים מגבילים שכללו הרחקה ואיסור יצירת קשר והנאשם הפר מספר ימים לאחר מכן את אותם תנאים, הגיע לביתו בשעה 02:30 לפנות בוקר ושהה בסמוך לבית משך כ-45 דקות כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומבקש מהמתלוננת לפתוח את הדלת.

ביחס לאישום הראשון, סבורני כי העבירה שביצע הנאשם נמצאת ברף התחתון של אותן עבירות.

המדובר בבית משותף של המתלוננת והנאשם שבו התגורר הנאשם באותה עת. משהצדדים הגיעו להסכמה בימ"ש אינו חשוף למלוא הנסיבות ולכן לא ברור האם בכלל הייתה למתלוננת סמכות חוקית למנוע מהנאשם להיכנס לביתו שלו ואולם, דומה כי מנוסח כתב האישום המתוקן עולה כי לכל הפחות יש לראות את העבירה כחריגה משימוש בכוח סביר, מקום שראוי היה, לכאורה, כי משהמתלוננת מנעה מהנאשם להיכנס לביתו שלו היה על הנאשם להזעיק את המשטרה ולא לפעול בכוח.

בכל הקשור לנזק שנגרם, שבגיני הורשע הנאשם, יש לזכור כי מדובר בחלון ביתו של הנאשם המהווה רכוש משותף גם של הנאשם.

דומה כי בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, על מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע נשוא האישום הראשון לנוע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בן מספר חודשים בפועל.

ביחס לאישום השני, הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים הנוגעים לכיבוד צווי בית המשפט ושלטון החוק.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו נעה בין מאסרים על תנאי לבין מאסרים קצרים בפועל.

סבורני כי בהינתן העובדה שהנאשם הפר את החלטת בימ"ש ימים ספורים לאחר שזו ניתנה, ובאופן מתמשך (כ-45 דקות), הרי שעל מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

ביחס לענישה בתוך המתחם, הואיל לציין כי לנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים.

המאסר המותנה הינו בר הפעלה בגין העבירה של ההיזק לרכוש במזיד.

בעניינו של הנאשם דנן, מקום שהורתה של העבירה בכך שהמתלוננת מנעה בכוח את זכותו של הנאשם להיכנס לביתו שלו, ומקום שהנאשם שבר חלון השייך גם לו בכדי להיכנס לתוך ביתו שלו, הרי שסבורני כי הפעלת התנאי בגין עבירה זו באופן בו הנאשם ירצה את תקופת המאסר תהא בלתי מידתית, נוכח תקופת המאסר המותנה.

ביחס לאישום השני, כאמור, העבירה שם אינה מפעילה את המאסר המותנה ואולם סבורני כי נסיבותיה מחייבות ענישה מוחשית.

בהינתן העובדה שהנאשם היה עצור תקופה מצטברת העולה על שלושה חודשים בגין העבירות דנן, וכחלק בלתי נפרד משיקולי הענישה, סבורני כי ניתן לראות בתקופה זו כרכיב מוחשי העונה על הצורך בענישה מוחשית בדמות מאסר בגין העבירות דנן ועל כן, בכפוף להוספת רכיב מוחשי נוסף בדמות קנס, סבורני כי מקום בו הנאשם ריצה בפועל כשלושה חודשים במסגרת מעצר, ניתן וראוי להיעתר לעתירת הסניגורית ולהורות על הארכת/ חידוש המאסר המותנה.

לאור כל האמור לעיל, ותוך איזון אותו חלק חסר ברכיב המוחשי, באמצעות השתת קנס, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ 59113-11-10 בשנתיים נוספות מיום סיום תחולתו (דהיינו שנתיים נוספות לאחר יום 13.7.2017 בו מסתיימת תקופת התנאי המקורית).

ב. קנס בסך ₪1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. לאור הסכמת הנאשם, הפיקדון שהופקד בתיק מ"י 4441-06-16 יקוזז לטובת תשלום הקנס והיתרה תשולם בתוך 90 ימים מהיום. מובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים ואפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

מובהר לנאשם כי עליו לסור למזכירות בימ"ש לשם קבלת שובר הקנס, בתוך 10 ימים מהיום

וכי לא יתקבלו כל טענות לפיהן הקנס לא שולם, במועדו, בשל אי קבלת השובר.

אני מורה למזכירות למסור ביד הנאשם את שובר הקנס, ככל שהנאשם יתייצב במזכירות.

מובהר כי אין לשלוח את השובר בדואר.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבימ"ש המחוזי בבאר-שבע.

>#3# ניתנה והודעה היום י"ט שבט
תשע"ז, 15/02/2017 במעמד הנוכחים.
יואב עטר, שופט

הוקלדעלידיכפיר לוגסי